

Škoda ťa, synečku...

... je poslední březnová neděle a v libereckém Divadle F. X. Šaldy se zpívá jaru. Program dětského pěveckého sboru Severáček je před svou polovinou.

„Dnešní koncert je též vzpomínkou na Petra Pálku, mého manžela, který před pěti lety odešel dirigovat sbor, jehož andělské hlasy si můžeme jen představovat“, říká Silvie, dirigentka Severáčku a máma „dvou malých pálek“, jejich krásných synů. Pokládá růži na dirigentský pult, na kterém, zdá se to být včera, ležely i Petrovy noty, protože oni dva šli ve stopách Jiřiny a Milana Uherkových. Kdyby tu nic nebylo..., zní ztichlým sálem. Vzpomínáme. Je nás plné divadlo, ti malí i odrostlejší zpěváci, rodiče, přátelé, obdivovatelé mladého, zapáleného a talentovaného muzikanta.

Jsme tu i my z Ještědu, sboru se stoletou tradicí (od r. 1877!), který Petr Pálka vzkřísil nedlouho po svém příchodu do Liberce před blížícím se zánikem. Jeho charisma přivedlo do řad sboru desítky nových tváří a netrvalo dlouho, Ještěd se vrátil mezi tělesa, která mají zvuk.

Praga Cantat 2003 - první soutěž v Petrově ěře, bylo nás již osmdesát – prý jen tak na zkušenou. Zvuková zkouška. Pro Ještěd velmi malý Raisův sál Národního domu na Vinohradech. „Jestli se nám tady podaří nasadit Raichla v piánu, máme šanci.“, dodal náš dirigent. Přivezli jsme zlaté pásmo a vítěze kategorie...

Díky své profesi se do těch míst někdy několikrát za rok vracím. Vždycky se vrátí i vzpomínka. Petr zvedá ruce k prvnímu taktu. Nasazujeme čistě a v sametovém piánu.

Škoda ťa, synečku...

KAREL KAŠÁK

Foto: Karel Kašák